

Tasa-arvoisuus periaatteessa ja käytännössä

Kristinopin mukaan ovat kaikki tasa-arvoiset jumalan edessä. Rikas ja köyhä — riiistää ja riiistetty — saavat ijäisen autuuden haudantakaisessa elämässä, kunhan vaan nöyränä ja katuvaisena syntisenä heittäytyvät kaikkivaltiaan jalkain juureen.

Sivistysmaissa — meidän aikakaudellamme — väitetään kapitalistiluokan taholta kaikkien ihmisten (nainenkin siihen luettuna) olevan "yhdenvertaisesti lain edessä". Sanotaan, laki turvaa ja suojelee jokaisista jäsentään yhteiskunnassa. Laki suo oikeudenmukaisen ja puolueettoman kuulustelun ja tuomion kaikille. Tämä kapitalistiluokan väite on useamman kuin kerran osoittanut paikkansa pitämättömäksi. Parhaiden sen todistavat ne lukemattomat kapitalististen oikeuslaitosten jakamat luokkatuomiot, joita se kautta aikojen, ja eritoten viime vuosina on luokkamme jäsenille jakanut. Työväenluokan jäsenten on kärsittävä tuomioistuinten niille langettamia tuomioita, huolimatta siitä, että heidän syyttömyytensä on useamman kuin kerran todistettu, esim. T. Mooneyn jutussa. Samalla kertaa kapitalistiset oikeuslaitokset katselevat oman luokkansa suuriakin rikoksia läpi sormiensa, ja missä rikoksesta ei voida suoranaisesti vapauttaa, niin tehdään hänestä hullu, joka pian kuitenkin vapautetaan hullujenhuoneesta — terveänä. Joskus voi käydä niin, että oikeuslaitokset yrittävät noudattaa tasapuolisuutta, kuten tuomari Landis Illinoisissa, noudattamalla erään chicagolaisen karjankasvattajan, joka myi tuberkuloosista karjaa teurastamoille, (nämä vuorostaan lähettivät ne markkinoille täysipainoisina tuotteita) 8 vuodeksi karjahuoneeseen. Mutta presidentti Wilson armahti hänet. Muistamme, että samainen herrasmies kirjoitti tov. Debsin vapautusosoituksen taakse yhden ainoan sanan "Kiellettyä". Lukemattomilla eri tapauksilla voisi edelleen osoittaa sen, että ihmiset eivät ole tasa-arvoiset lain edessä vaan että laki on niinkuin se luetaan. Ne ovat luokkajakeja, työväenluokkaa vastaan — omissaan luokan tukena.

Sosialismi tunnustaa, että naiset yhä suuremmissa määrin ottavat osaa teollisuuteen, joten he tänä päivänä ovat suurena tekijänä taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa elämässä, ja näin ollen ovat oikeutettuja ottamaan osaa poliittiseen elämään. Edelleen, sosialismi pitää naiset yhtä oikeutettuina tulemaan nimitetyiksi ja valituiksi virkoihin, jotta he voivat avustaa yleisten asiain hoitoa. Sosialismi tunnustaa naisen tasa-arvoiseksi miehen kanssa periaatteessa. Ikävä vaan, että periaate ja käytäntö useasti ovat kaksi eri asiaa. Seuratessa liikkeemme historiaa myöhäisemmiltä vuosilta, niin huomaa, että köyhälistöliikkeen alkuaikoina oltiin hieman suvaitsevaisempia kuin nykyään. Eim. suomalaisessa sosialistijärjestössä saattoi aina silloin tällöin tulla nainenkin huomioon otetuksi muulloinkin, ei vaan huvitoimikuntaan kahvinkeittäjää valittaissa, tai näyttelmä- ja ompeluseurain vaaleissa. Sattuipa joskus niinkin käymään, että entisissä piiri- ja järjestön edustajakokousvaaleissa tuli naisekin edustajiksi valituksi. Smithvillen edustajakokouksessa v. 1912 oli 52 edustajasta 7 naista. He pitivät m. m. yhteisen neuvottelukokouksen, jossa suunnittelivat yhtenäisen agitatorityön teosta naisten keskuudessa, kautta maan. Mahtoivatko nuo naisedustajat Smithvillen kokouksessa olla niin paljon miestoveriteitaan plörömpiä, että se olisi ollut tekijänä naisten edustusoikeuden epäämiseen — ainakaan senjälkeen eivät naisedustajat ole järjestöme edustajakokousten kallista aikaa tuhlanneet. Piiriko-

mitteat, niin kauan kuin ne toimivat, olivat myöskin kokolailla puhtaat naisjäsenistä. Nykyään, jos tarkastaa aluekomiteoita ja niiden kokoonpanoa — niin eipä taida niissäkään olla monta naisjäsentä. Todellakin! "Mitäpä se akkaväki miesten asioissa".

Tässä yhteydessä tulokoon kerrotuksi eräs vaatimaton juttu Toverin vuosikokouksesta: Kun johtokunnasta eroamisvuorossa olevien jäsenten tilalle alettiin valitsemaan uusia jäseniä, silloin ehdotettiin m. m. naisjäsentä. Kokouksen puheenjohtaja ei ottanut ehdokasta huomioon, koska hänellä ei ollut omaa osaketta kustannusyhtiössä. Tuo syy ei kuitenkaan ollut esteenä sellaisien miesten huomioon ottamisessa, joilla ei myöskään sattunut olemaan omaa osaketta. Saahan sen sitten myöhemmin! Uudelleen ehdotettaessa otettiin hän vihdoin huomioon, mutta äänestyksessä sai hän ainoastaan viisi, sanoo viisi ääntä.

Tiedän mitä miestoverimme vastavat silloin kun heidän kansaan joutuu juttusille tämän luontoisista asioista. Jos ollaan kahdenkeskessä keskustelussa, turvaannutaan imarteeluun. "Jos kaikki naiset olisivat yhtä taitoisia kuin sinä, niin juttu olisi selvä — mutta —" (Eiköhän meistä useimmat ole sitä sattunut kuulemaan). Yleinen sävy kuitenkin on, eivät naiset mitään sellaisista asioista ymmärrä. Aivan kuin kaikki meikäiset miestoverit, jotka kokouksissa kovaäänisesti huutavat, olisivat synnynnäisiä neroja. Ovatta päinvastoin joskus koko hölmöjä — huomataksien oman tyhjiytensä. Mutta heitä kärsitään. Vedetään perässä. Siitä on seurauksena — se myönnettäköön — että näistä suunnottajista aina joskus vuosien varrella tulee puolikuntoisia järjestötyön tekijöitä.

Jos samaa menettelytapaa noudettaisiin myöskin naisein nähden, niin eiköhän meidänkin joukossa olisi enempi järjestötyöhön suoranaisesti osanottajia, kuin nykyään. Miksi ei sitä kärsitä naistenkin heikkouksia — aika ja mukana rimpuleminen se meitäkin kasvattaa.

Olen tahtonut vetää esille yhden perisyntin, joka porvarilliselta järjestelmältä on työväen järjestöihin siirtynyt ja josta on päästävää irti, mitä pikemmin, sitä parempi. Tasa-arvoisuus jumalan edessä. Tasa-arvoisuus lain edessä. Tasa-arvoisuus periaatteessa. Kaikki nuo ovat kauniita fraaseja, joilla koetetaan vallanhaluile uskotella, että heidän oikeutensa on turvattu. Mutta käytäntö on osottanut, ettei meidän tässä suhteessa tarvitse suuria kuvitella. Yksinpä työväenjärjestöissämme on naisten taisteltava oikeudet itselleen.

Elkäämme enää tyytykö asettamaan tunnustusta "tasa-arvoisuus periaatteessa", vaan vaatikaamme se myöskin käytännössä toteutettavaksi. Työskennelkäämme sen toteuttamiseksi pian, sillä se ei saa enää olla etäinön päämäärä, vaan saavutettava keino, työväenluokan kokonaisuudessaan kasvattamiseksi siihen suureen historialliseen työhön, joka on työväenluokan edessä.

Me emme voi siitä väistyä. Me voimme vaan yhä uudestaan kerrata sen, että rauhallisen kehityksen kulku ei vie meitä sosialismiin, sillä kapitalistiluokka pakottaa taistelun kärsijönsä siihen pisteeseen, jolloin mikään sovittelu ei ole mahdollinen. Taistelua ei suorita yksin luokkatietoiset miehet, vaan sen suorittavat miehet ja naiset yhdistetyin voimin ja suljetuin rivein. Nykyhetken työkoossa rappuna läheisen tulevaisuuden pyrkimyksiä kohti. — T. H.

DULUTH, MINN.

On joskus tullut ajateltua, että Duluthin tuhat lukuisat työläiset nukkuvat taantumuksen unta, ottaen tästä todesta paikkakunnalla ilmestyvien työväenlehtien ja julkaisujen harjoittaman parjauksen Kolm. kansainvälistä vastaan.

Mutta kovin ikävästi eivät asiat sentään ole, sen todistaa sekin kun työläiset noin 300—400 lukuisina joukkoina ottavat osaa paikkakunnalla järjestettyihin puhetilaisuksiin, joita on maaliskuun ajalla ollut. Niissä on tehty selvää päivän tärkeimmistä kysymyksistä. Viime maalisk. 7—8 päivä puhui S. S. Osaston haalilla Sefa Lepistö. Hän luki K. I. ohjelman ja verrattain selvätajuisesti selosti sitä. Todistaen puhettaan lukemalla eri maitten työväen huomattimpien teoreetikkojen lausuntoja, kuten Lenin, Marxin, Engelsin jne. Kun Lepistö oli puheensa lopettanut, niin eräs mies, Kivinen, ehdotti keskustelua puhutun johdosta. Se myönnettiin. Kivinen sanoi, että me emme tarvitse valtiovaltaa emmekä kivääreitä ja kuulariukuja, me teemme vallankumouksen työmaalla, tuotannossa. Sillä olettakaamme, että valtiovalta on tyhjää pyssyä ja voima on ampumatarpeissa eikä työläisissä. Kun me kiellämme tämän valtiovaltan tyhjän pyssyn, niin kapitalismi saa kantaa sen valtiovalan raunioille.

Tähän vastasi Lepistö, että se ei ole tyhjää pyssyä. Jotta saisimme sen valtiovallan voimattomaksi tarvitsemme siihen tinkimättömästi luokkataistelu menettelytavat ja kaikkien työläisten keskittynyt voima. Sitten sanoi eräs mies puhujalta odottaneensa jotain uutta, eikä vain sitä vanhaa sosialistipuolueen paikkausta, jota kommunismi hänen mielestään on. Moitti kun ei puhuja käyttänyt kyllin karkeaa kieltä. Lepistö vastasi, että hän vain selosti päivän tärkeimpiä kysymyksiä. Ja lukemansa puolue säännötkin ovat hänen mielestään jo jotain uutta.

Maalisk. 30 p:nä puhui Wm. Tanner I. W. W. haalilla tehden selvää kansainvälisestä ammatti ja teollisuus internationalista ja mikä pitäisi olla I. W. W. ja kaikkien teollisuus järjestöjen suhde siihen.

Selosti Toisen internationalen opportunistien vajoamista, että oli välttämätöntä luoda uusi vallankumouksellinen teollisuus internationale. Selosti sen perustamista ja ohjelmaa. Sanoi lukeneensa Industrialistista, jossa lausuttin, että Neuvosto-hallitus vastustaa teollisuus internationalen perustamista. Tanner todisti sen, että punaisen teollisuus internationalen syntysanat on mailmalle julkaistu Venäjän virallisessa äänenkannattajassa Brawdassa ja sen on allekirjoittanut K. Ilen puheenjohtaja Sinojeff, ja että Neuvosto-hallitus on ollut sitä tukemassa kaikella voimallaan. Silti koetetaan uskottaa, että se sitä vastustaa. Puhuja erikoisesti painosti, että I. W. W. on yhdyttävä punaiseen teollisuus kansainväliseen ollakseen vallankumouksellinen työväen järjestö. Kun Tanner oli kaksi ja puoli tuntia tehnyt selvää näistä työväestölle tärkeistä kysymyksistä, niin tehtiin sitten joiakin kysymyksiä, joihin puhuja vastasi selvästi tosiasioihin ja dokumentteihin turvautuen. Vieläpä järjestettiin väittely, valittiin puheenjohtaja. Vitikaisen kannalla olevat olisivat halunneet puhua kaikki yhtämittaa suomatta Tannerin vastata. Kuitenkin ehdotettiin joka toista ja neljättä puheenvuoroa Tannerille, molempia kannatettiin. Äänestyksen tuloksena oli, että Tanner saa vastata jokaiselle heti. Tämä muuten osoittaa sitä, että joukot eivät luota enää johtajiin sokensti, vaan tahtovat saada asioita selvän. Kaukaisen Iden proletariaatin vapaus innostaa tämän maan palkkaorjain mieltä.

Seuraavan iltana jatkoi Tanner puhettaan S. S. osaston haalilla tekeillä selvää K. K:stä. Sanoi sen ohjelman ympärille keräytyvän kaikkien maiden vallankumoukselliset työläiset, joten heistä muodostuu rautainen taistelupaljoona. Se tulee kerran murskaamaan maailman yhdistyneen imperialismin. Todisti, että valtiovallan valtaaminen työläisten käsiin, on tärkeä ase. Sitä täytyy käyt-

tää kurinpitolaitoksena työväen vihollisia vastaan. Sanoi, että se on anteenki antamaton rikos työväen lehtien ja julkaisujen taholta kun parjataan ja häväistään kolmatta kansainvälistä, ja myös Venäjän neuvostovaltaa. Sen olemaseaolo on koko maailman työläisten toivo. Kuten ennenkin, niin nytkin taas lopussa aloitettiin toosaamaan yhtä ja toista.

Mitään asiallista vastaväitettä ei kuitenkaan tehnyt. Molemmissa kokouksissa jaettiin lentolehtiä nimeltä "Salat julki".

Kolmas päivä huhtik. oli I. W. W. haalilla metsätyöläisten union iltama. Se oli tavallaan historiallinen tilaisuus. Ensiksi siellä Yrjö Huuononen selosti, että yhteiskuntakehitys on kulkemassa kohti teollista yhteiskuntaa. Sanoi, että kun me saavutamme niin voimakkaan järjestön, pysäytämme kaikki pyörät, niin silloin olemme lähellä yhteiskunnallista ratkaisua. Jätti sanomatta, joko siinä on kylliksi, vai onko vielä jotain muuta tehtävää saavuttaaksemme pyrittä päänäärä, nimittäin uusi yhteiskunta. Seuraavana esiintyi taas Tanner selittäen, että I. W. W. on perustettu vallankumoukselliseksi teollisuusjärjestöksi ja että sitä se on ollutkin vuoteen 1917, jonka jälkeen se on muuttanut kantansa ja siinä on vallinnut taantuminen. Sanoi kuinka se on kirjojen, lehtien ja julkaisujen avulla harjoittanut vastavallankumouksellista agitatoria. Luki lauseita The Workers Soc. Publ. Co. kustantamasta ja levittämistä kirjaisista. Tanner luki Industrialistista No. 79 tonitus sivulta olevasta kirjoituksesta kohtia, joissa sanottiin, että Venäjällä ovat asiat nopeasti kehitymässä siihen pisteeseen, että sen maan työläiset joutuvat taisteluun Neuvosto-hallitusta ja poliittikkoa vastaan. Silloin ei tule kysymykseenkään liittyä kolmanteen kansainväliseen. Puhuja sanoi tällaisilla lauseilla häväistävän I. W. W. ja sen rehellysten luokkataistelujain mainetta.

Merkillepantava seikka oli, kun ei Vitikainen ollut tullut lainkaan näihin tilaisuuksiin. Tanneria kehoitettiin kuulemaan jokaisen työläisen, kuulukooppa hän sitten mihin työläisten järjestöön tahansa. Puhujalla oli rehellyiset ja tinkimättömät luokkataistelu periaatteet. Adi Nosliw.

NEW YORKIN PUOTITYTÖT JÄRJESTYVÄT

NEW YORK. — Women's Trade Union League-niminen naisten työläisten järjestö ilmoittaa järjestävänsä New Yorkin osastomyymälän puotitytöt, luvultaan ehkä noin 30,000. Saatuun naisten työläisten järjestöön kuuluu jo 80,000 jäsentä tässä kaupungissa.

Järjestö on tutkinut syytä, mitkä ovat tehneet tyhjiksi entiset yritykset järjestää puotitytöt. Lausunnon mukaan on kaksi pääasiallisinta syytä olemassa. Ensiksi: Puotitytöt ovat pelänneet menettävänsä työpaikkansa jos yhtyvät järjestöön, ja toiseksi: läheinen kosketus hyvinvoipien ostajien kanssa on kasvattanut melkoisen osaan puotityttöjä ennakkoluuloja työväenjärjestöihin nähden.

— Sanat ja todellisuus. Samoin kuin yksityiselämässä tehdään ero sen välillä, mitä ihminen itsestään arvelee ja sanoo, ja sen, mitä hän todella on ja tekee, niin täytyy historiallisissa vielä enemmän erottaa puolueiden korulauseet ja kuvitelut niiden todellisesta olemuksesta ja niiden todellisista eduista, niiden kuvitelmat niiden todellisuudesta. — Marx.

— Kommunistaissa yhteiskunnassa on konella aivan toiset mahdollisuudet kuin porvarillisessa yhteiskunnassa. — Marx.

— Kenelle ei vielä tule Toveritar, kiiruhtakoon tilaamaan sen heti!